Lieta Nr.11390023213

Lietas arhīva Nr. K37-0033-15/6

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2015.gada 26.janvārī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese L.Sprigule
piedaloties prokurorei S.Janševskai
tulcei S.Vaļukai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas (Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).
Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ personu grupā izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas (huligānisms) saistītu ar mantas iznīcināšanu.

2013.gada 30.martā, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk Persona Nr.2) būdami alkohola ietekmē, kopā ar /pers. B/ un /pers. C/, nolūkā izskaidrot tikko radušos konfliktu ar /pers. D/, aizgāja uz dzīvokli /adrese A/, kur neatlaidīgi sāka klauvēt un zvanīt pie durvīm, pēc kā minētā dzīvokļa durvis atvēra /pers. E/. /pers. A/ neko nepaskaidrojot, neskatoties uz /pers. E/ aizliegumu ieiet dzīvoklī, pagrūda no dzīvokļa durvīm /pers. E/ un kopā ar personu Nr.2, huligānisku motīvu vadīti, izmantojot maznozīmīgu iemeslu, iegāja dzīvoklī, kurā atradās /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. D/. Atrodoties dzīvoklī /pers. A/, izrādot acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, necenšoties mierīgi noskaidrot apstākļus, aizskarot tiesības justies droši un neapdraudēti, piegāja pie sev mazpazīstamā /pers. D/, kurš tobrīd atradās dzīvokļa koridorā un tīši, aizskaroši vērsās pret viņu ar necenzētiem vārdiem, nogāžot viņu uz zemes, vairākkārt iesita /pers. D/ ar dūrēm un iespēra pa dažādām ķermeņa daļām, nodarot fiziskas sāpes. Tūlīt pēc tam, Persona Nr.2, nolūkā palīdzēt /pers. A/, negatīvu emociju vadīta, piegāja pie /pers. D/ un vairākkārt ar dūrēm iesita /pers. D/ pa muguru, tādējādi radot viņam fiziskas sāpes.

/pers. I/ atkārtoti teica /pers. A/ un Personai Nr.2, lai atstāj dzīvokli, taču persona Nr.2, būdama agresīvi nosakņota, centās iesist /pers. I/, kurš, lai izvairītos no sitiena, satvēra Personu Nr.2, bet brīdī, kad /pers. I/ viņu no tvēriena atlaida, Persona Nr.2, no zemes pacēla stikla glāzi, ar kuru centās iedurt /pers. I/ vēderā, taču /pers. I/ aizstāvoties vēderam priekšā pielika roku un Persona Nr.2 /pers. I/ ar saplēstu stikla glāzi iegrieza labajā rokā, tā nodarot vieglus miesas bojājumus, kas izpaudās kā griezta brūce labās plaukstas mugurējā virsmā, kas rada īslaicīgus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21 dienai. Pēc tam /pers. A/ paņēma /pers. E/ piederošo DVD atskaņotāju 56,91 *euro* vērtībā un tīši meta to /pers. D/, taču /pers. D/ aizlika sejai priekšā rokas, kā rezultātā DVD atskaņotājs nokrita un saplīsa.

/pers. A/ un Persona Nr.2, ar vienotām darbībām ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, tīši apdraudēja sabiedrisko mieru un kārtību, pārkāpa mājokļa neaizskaramību, kā arī apdraudēja tiesības cietušajai /pers. E/ justies droši savā dzīvesvietā, kā arī dzīvoklī esošas personas – /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. D/ bija spiesti pārtraukt savu atpūtu, jo konflikts kļuva par nepatīkamu, traucējošu un aizskarošu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu .

Nopratināts kā apsūdzētais, /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajās darbībās atzina daļēji. Atzina, apsūdzībā norādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, bet norādīja, ka konfliktu izprovocēja dzīvoklī esošais vīrietis, kas vērsa rupjus izteicienus pret viņu un viņa draugiem.

/pers. A/ tiesas sēdē liecināja, ka kopā ar /pers. C/, /pers. B/ un /pers. K/ bija pie veikla „Mego" uz Kurzemes un Spartaka ielas krustojuma. Dzirdējuši, ka kāds vīrietis no piektā stāva balkona kliedza un apsaukājās. Visi kopā gāja uz dzīvokli skaidroties, gribējuši, lai vīrietis atvainojās. Bijuši alkohola reibumā. Pats alkoholu lietoja otro dienu. Gājuši uz dzīvokli. Piezvanījuši pie durvīm. Sācis kauties ar kādu vīrieti koridorā. Neatceras kā kautiņš sākās. Vīrietis iesita viņam pa seju, neatceras vai pats sita vīrietim, pieļauj, ka sita. Kāvušies koridorā. Kautiņa laikā abi nokrita uz grīdas. Atceras, ka istabā atradās /pers. B/ un /pers. C/, un dzīvoklī esošās personas. Mēģināja izšķirt /pers. K/ ar vīrieti, ar kuru viņš kāvās istabā. Viņu arī kāds rāva. Kāds no dzīvoklī esošajiem teica, lai atstāj dzīvokli. Pieļauj, ka dzīvoklī esošie arī bija alkohola reibumā. Atceras, ka dzīvoklī bija viena sieviete. Pieļauj, ka dzīvoklī tika bojātas mēbeles. /pers. B/ teica, ka dzīvoklī tik sabojāts galds un krēsls. Kāds izsauca policiju. Precīzi notikumus neatceras. Citām personām, kas atradās dzīvoklī, miesas bojājumus nav redzējis. Kautiņā piedalījās ar brāli /pers. K/, no dzīvoklī esošajiem kautiņā piedalījās divi vīrieši. /pers. B/ mēģināja izšķirt kautiņu. Pašam bija pārsista lūpa, sasists kreisais sāns, seja un mugura. Cietušās pieteikto kompensāciju atzīst. Nedomājis, ka dzīvoklis ir izdemolēts. Norādīja, ka istabā nav kāvies. Ir daļēji sedzis radītos zaudējumus. Samaksājis cietušajai 25,00 Ls (35,57 *euro*). Pieļauj, ka ir sviedis ar CD atskaņotāju. Ir saticies ar cietušo un cietušajai atvainojies. Uzskata, ka vīrietis, kas pret viņu un viņa draugiem vērsa rupjus izteicienus pats izprovocēja konfliktu.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ liecības, tiesa secina, ka tās kopumā atbilst notikuma faktiskajiem apstākļiem. Tiesa nepiekrīt apsūdzētā teiktajam, par to ka viņš nevarēja bojāt istabā esošās mēbeles, jo tur nav kāvies. Faktu, ka apsūdzētais atradās dzīvokļa istabā apstiprina apsūdzētā teiktais, proti, ka gribējis izšķirt kautiņu starp /pers. K/ un dzīvoklī esošo vīrieti. No liecinieku liecībām izriet, ka /pers. K/ ar dzīvoklī esošo vīrieti – /pers. I/ kāvās istabā. /pers. A/ un /pers. B/ mēģināja kautiņu izšķirt. /pers. C/ liecības apstiprina, ka /pers. A/, /pers. K/ un divi vīrieši kaujoties krita uz dzīvoklī esošajām mēbelēm. Tiesa secina, ka /pers. A/ un /pers. K/ darbību rezultātā dzīvokļa istabā tika bojātas dažādas mantas un mēbeles. Tiesa uzskata, ka ir pierādīts fakts, ka apsūdzētais /pers. A/ meta CD atskaņotāju, kas pēc kritieni nokrita zemē un tika bojāts. Minēto apstiprina turpmāk spriedumā izklāstītās /pers. D/ un /pers. I/ liecības. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. A/ bija stiprā alkohola reibumā, ko apstiprina izdruka par alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā.

Tiesa uzskata, ka ar tiesas izmeklēšanā iegūto pierādījumu kopumu pilnīgi pierādīta apsūdzētā, /pers. A/ vaina viņam inkriminētajā huligānismā, kas izdarītas grupā, saistīts ar sabiedriskā miera traucēšanu un mantas iznīcināšanu.

Ar cietušās **/pers. E/** liecībām, kuras tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktam, apstiprinās, ka atradusies dzīvoklī - /adrese/, kopā ar saviem paziņām – /pers. F/, /pers. G/, /pers. I/, /pers. D/, /pers. H/ un /pers. L/. Lietojuši alkoholu. /pers. F/, /pers. D/ un arī pati alkoholu lietojuši nedaudz, līdz ar to notikuma apstākļus atceras labi. /pers. D/ bija izgājis uz balkona. Pēc tam uzzināja, ka /pers. D/ bija apsaucis par „pederastiem" kaut kādus neapzīstamus vīriešus. Pie dzīvokļa durvīm piezvanīja un klauvēja. Kad atvērusi durvis, dzīvoklī ienāca četri nepazīstami vīrieši. Viens no viņiem pagrūdis viņu malā. Tad koridorā ienāca /pers. D/. Divi sāka sist /pers. D/. Sita jaunietis, kas bija gara auguma ar brillēm ģērbies melnā ādas jakā. Vēlāk uzzināja, ka vīriešu uzvārdi ir - /uzvārds/. Otrs vīrietis, kas sita /pers. D/ bija ģērbies bēšīgā džemperī. Pārējie divi jaunieši stāvēja kāpņu telpā, bet vēlāk piedalījās kautiņā. Visu laiku teikusi, lai jaunieši iet prom. Centusies nomierināt tos jauniešus, kas atradās kāpņu telpā, kur lietoja alkoholu. Tad sāka sist /pers. I/, kurš gribēja visus nomierināt. Sita tie paši, kas sita /pers. D/, pēc tam arī tie jaunieši, kas stāvēja un nepiedalījās kautiņā, sita un spēra ar kājām. Kaujoties /pers. I/ tika uzmests uz galda. Galds kautiņa laikā tika salauzts. Tika nogāzta un salauzta lampa, DVD atskaņotājs un krēsls. Prasījusi, kā sauc vienu no jauniešiem, viņš atbildēja/vārds/ vai /vārds A/. Vienu brīdi dzīvoklī iestājās miers, bet jaunieši prom negāja. Teica, ka zvanīs policijai tad jaunieši aizgāja. Jaunietis, kuru sauca /pers.B/, istabā meta kādam ar koka dvieļu turētāju un, cik atceras arī DVD atskaņotāju /pers. D/, kurš to atsita. Pēc kautiņa dzīvojamā istabā tika bojātas šādas mantas: datora krēsls – 71,14 *euro* (50,00Ls) vērtībā, žurnāla galdiņš – 28,46 *euro* (20 Ls) vērtībā, DVD atskaņotājs – 56,91 *euro* (40,00Ls) vērtībā, galda lampa – 7,11 *euro* (5,00Ls) vērtībā, lustra 14,23 *euro* (10Ls) vērtībā, koridorā apmetums pie durvju ailes, kuras atjaunošana izmaksāja – 42,69 *euro* (30,00Ls) vērtībā. /pers. A/ ir samaksājis 35,57 *euro* (25,00Ls), tādēļ piesaka materiālo kompensāciju 184,97 *euro* apmērā. (lietas 25- 26., 28., 37.lapa).

Ar 2013.gada 30.marta apskates protokolu un fototabulām apstiprinās cietušās liecības par viņai piederošo mantu bojāšanu dzīvoklī. Veicot apskati dzīvoklī /adrese/,tika konstatēts, ka durvju stenderei ir noberzta krāsa, kuras fragmenti atrodas uz grīdas. Uz grīdas redzams sarkanbrūnas krāsas, asinīm līdzīgs, traips. Dzīvojamā istabā atrodas datora krēsls ar nolauztu atzveltni. Sekcijas plauktiem ir norautas dekoratīvās līstes. Istabā ir nekārtība, samētātas dažādas mantas, salauzts galdiņš, uz grīdas mētājās melns – „Toshiba" DVD atskaņotājs, uz kura redzams sarkanbrūns, asinīm līdzīgs, traips, ir saplēsta sienas lampa. Uz grīdas redzami sarkanbrūnas krāsas, asinīm līdzīgas vielas smērējumi (lietas 11.-21.lapa).

2013.gada 30.marta /pers. E/ iesnieguma protokols apstiprina, ka 2013.gada 30.martā ap pulksten 15.00 cietusī atradās savā dzīvoklī, /adrese/. Dzīvoklī atradās – /pers. F/, /pers. G/, /pers. I/, /pers. D/, /pers. H/ un /pers. L/. Pēc vārdu pārmaiņas ar /pers. D/ dzīvoklī ieradās nepazīstami jaunieši un nodarīja miesas bojājumus /pers. D/ un /pers. I/. Dzīvoklī tika salauztas mēbeles, no sienas nobira krāsa. Tika sasists DVD atskaņotājs (lietas 6.lapa).

Ar protokolu par personas uzrādīšanu atpazīšanai pierādīts, ka cietusī /pers. E/ atpazina apsūdzēto /pers. A/, kā personu, kura 2013.gada 30.martā pagrūdusi viņu no dzīvokļa durvīm (lietas 29.-36.lapa).

Tiesa piekrīt cietušās izklāstītajām liecībām. Tās apstiprinās ar liecinieku liecībām. Cietusī izklāstījusi pret viņu, liecinieku - /pers. D/ un /pers. I/ vērstos nodarījuma apstākļus, norādot uz apsūdzētā /pers. A/ darbībām. Apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ ienākot dzīvoklī pagrūda cietušo /pers. E/, no durvīm, apstiprina 2013.gada 30.marta protokols par personas uzrādīšanu atpazīšanai, kur /pers. E/ atpazina /pers. A/, kā personu, kura viņu pagrūda. Cietusī norāda uz /pers. B/, kā personu kura meta /pers. I/ ar DVD atskaņotāju. Tiesa secina, ka cietušās liecības ir pretrunā ar liecinieku /pers. D/ un /pers. I/ liecībām, kuri konsekventi norāda, ka DVD atskaņotāju meta apsūdzētais /pers. A/. Tiesai nav pamata apšaubīt pārējo cietušās liecību patiesumu, jo lietā nav nodibināts iemesls, kā dēļ cietusī būtu ieinteresēta aprunāt apsūdzēto.

Liecinieks **/pers. D/** tiesas sēdē apstiprināja, ka 2013.gada martā, kopā ar draugiem- /pers. G/, /pers. I/, /pers. L/, /pers. H/, /pers. F/, atradās cietušās /pers. E/ dzīvoklī. Kopīgi lietoja alkoholu. Izgājis uz balkona uzpīpēt, ievērojis četrus vīriešus, kuriem, neko ļaunu nedomājot, uzsaucis. Vīrieši reaģēja agresīvi un sāka pirmie teikt rupjības, uz kurām atbildējis arī ar rupjībām. Sākuši bļaustīties. Notika vārdu pārmaiņa. Nav aicinājis vīriešus uz dzīvokli. Pēc brīža izdzirdējis, ka pie dzīvokļa durvīm kāds stipri dauzījies. Durvis atvēra /pers. E/. Devies pie durvīm, lai noskaidrotu, kas notiek. Visi četri vīrieši bija pie durvīm. Kad piegāja pie durvīm sakāvies ar vienu no vīriešiem. Neko nepaskaidrojot, vīrietis sita pa dažādām ķermeņa vietām. Kautiņu uzsāka ienākušie dzīvoklī vīrieši. Sakāvies ar vīrieti, kas ir apsūdzētais. Vīrieši nomierinājās, bet no dzīvokļa negāja ārā. Teikuši, lai iet prom. Tad sākās atkal konflikts. /pers. I/ centās visus nomierināt. Atnākušie četri vīrieši lietoja alkohola arī dzīvoklī. Otrs kautiņš bija istabā, kurā bija iesaistīts /pers. I/. /pers. E/ un /pers. I/ lūdza, lai jaunieši atstāj dzīvokli. Vīrieši to neņēma vērā. /pers. I/ atkārtoti teica, lai atstāj dzīvokli. Viens no vīriešiem, ar brillēm, uzbruka /pers. I/. DVD atskaņotāju meta vīrietis, ar kuru pats kāvies, tas ir apsūdzētais. Pats guva nenozīmīgus miesas bojājumus. Vīrietis, kas kāvās ar /pers. I/, iedūra /pers. I/ ar glāzes lausku. /pers. I/ sauca palīgā. Viss bija ar asinīm. /pers. I/ glāzi vīrietim izsita no rokām. Vīrietis, ar kuru kāvās pats, ejot prom paņēma DVD atskaņotāju un meta, ko atvairījis. Pēc konflikta tika salauzts galds, kāds uz tā uzkrita. Dzīvoklis bija izdemolēts. Ienākušie vīrieši bija stiprā alkohola reibumā.

Ar izziņu no SIA „Tukuma slimnīca" pierādīts, ka 2013.gada 30.martā /pers. D/ konflikta laikā, /adrese/, tika nodarīti miesas bojājumi (lietas 7.lapa).

Ar protokolu par personas uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām 2014.gada 20.martā pierādīts, ka liecinieks /pers. D/ atpazina /pers. A/, kā personu, kas viņam iesita (lietas 40.-47.lapa).

Ar 2014.gada 22.janvāra eksperta atzinumu Nr.21 pierādīts, ka pamatojoties uz medicīnas dokumentu datiem, ņemot vērā lietas apstākļus, cietušajam /pers. D/ redzami miesas bojājumi nav konstatēti. Diagnozes „labā apakšdelma sasitums, labā sāna sasitums", novērtējot miesas bojājumus, neņem vērā, jo tās nav pamatotas ar objektīvu simptomātiku (lietas 50.lapa).

Tiesa vērtējot liecinieka /pers. D/ liecības, atzīst, ka tās pilnībā atbilst notikuma faktiskajiem apstākļiem un lietā savākto pierādījumu kopumam. /pers. D/ liecības par apsūdzētā /pers. A/ darbībām, kuras bija vērstas pret viņu, /pers. I/, apstiprinās ar cietušās liecībām. /pers. D/ liecības apstiprina, ka apsūdzētais /pers. A/ ir persona, kas meta DVD atskaņotāju, kurš tika sabojāts.

Liecinieka **/pers. I/** liecības, kas tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktam, apstiprina ka 2013.gada 30.martā, ap pulksten 15.00, kopā ar /pers. E/, /pers. G/, /pers. D/, /pers. L/, /pers. H/ un /pers. F/ atradies dzīvoklī /adrese A/. Lietojuši alkoholu. /pers. D/ izgāja uz balkona. Nedzirdēja, ka /pers. D/ būtu kādu apsaukājis. Pēc brīža kāds zvanīja pie dzīvokļa durvīm. Tajā laikā atradās blakus istabā. /pers. E/ atvēra durvis, dzīvoklī ienāca četri vīrieši, kuri sarunājās krievu valodā. Koridorā atradās /pers. D/, un divi no ienākušajiem vīriešiem sāka sist. /pers. D/. Tad visi četri ienāca istabā. Teicis, lai tālāk nenāk. Divi vīrieši centās viņam iesist. Centies izvairīties, satvēris vienu no uzbrucējiem aiz kakla. Teica, ka laidīs vaļā, ja ies prom no dzīvokļa. Kad palaida vaļā vīrieti, kas viņam uzbruka, vīrietis no zemes pacēla saplēstu glāzi un centās ar to iedur vēderā. Atvairījis uzbrukumu, pieliekot vēderam roku, kurā tika iedurts. Vīrietis iedūra labajā rokā pie īkšķa. Atgrūda vīrieti, kurš kāvās ar /pers. D/ un tad tas meta ar DVD atskaņotāju, bet netrāpīja, jo to atsitis. Teica, ka sauks policiju, vīrieši aizgāja. Devies uz Tukuma slimnīcu, kur uzlika rokai šuves (lietas 51.-52.lapa).

Ar izziņu no SIA „Tukuma slimnīca" pierādīts, ka 2013.gada 30.martā /pers. I/ konflikta laikā, /adrese/, tika nodarīti miesas bojājumi (lietas 8.lapa).

Ar 2014.gada 22.janvāra eksperta atzinumu Nr. 22 pierādīts, ka /pers. I/ konstatēti šādi miesas bojājumi: griezta brūce labās plaukstas mugurējā virsmā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 30.03.2013., priekšmeta ar asu - griezošu malu (iespējams – stikla) vienas traumatiskas iedarbības

rezultātā lēmumā uzrādītajos apstākļos. Norādītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas rada īslaicīgus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21.dienai(lietas 54.lapa).

Tiesa atzīst, ka liecinieka /pers. I/ liecības ir patiesas, jo pilnībā atbilst notikuma faktiskajiem apstākļiem. /pers. I/ apstiprināja, ka divi vīrieši sita /pers. D/ dzīvokļa koridorā, kā arī apstiprināja to, ka neļāvis jauniešiem iet istabā, ko jaunieši neņēma vērā, centušies viņam iesist un viens no jauniešiem sadūris viņam roku. Apstiprināja /pers. D/ liecību, ka apsūdzētais /pers. A/ meta DVD atskaņotāju, kurš tika sabojāts. Tiesa uzskata, ka lietā nav būtiskas nozīmes apstāklim kurai personai – /pers. I/ vai /pers. D/, tika mests ar DVD atskaņotāju, jo tas nemaina faktu, ka DVD atskaņotājs tika sabojāts, apsūdzētā /pers. A/ darbību rezultātā.

/pers. F/ liecības, kas tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktam, apstiprina, ka 2013.gada 30.martā kopā ar /pers. I/, /pers. G/, /pers. D/, /pers. L/, /pers. H/, /pers. E/ atradās /pers. E/ dzīvoklī, /adrese/. Kopā lietojuši alkoholu. Atradusies virtuvē, kur runāja pa telefonu. Kad iegāja istabā, kāds teica, ka /pers. D/ kaut kādus jauniešus nosauca par „pederastiem". Pie durvīm zvanīja. /pers. E/ atvēra durvis. Dzīvoklī ienāca četri jaunieši. Divi no ienākušajiem, sāka sist /pers. D/. Prasījusi, kas notiek, viens no ienākušajiem teica, ka nevajag apsaukāties. Vienam no jauniešiem, kas sita /pers. D/, kājās bija auduma bikses zaļā ar baltu krāsā. Jaunietis bija apmēram 175-178 cm garš, kalsns, ar tumšiem matiem. Otram bija tumši mati. Tad jaunieši sāka sist /pers. I/, kurš visus gribēja nomierināt. Sišanā piedalījās arī otri divi jaunieši. Tika sist ar rokām un sperts ar kājām. Redzēja, kā viens no jauniešiem paņēma DVD atskaņotāju un meta /pers. I/, bet netrāpīja. DVD nokrita uz grīdas. Kad /pers. E/ un /pers. D/ teica, ka zvanīs policijai jaunieši aizgāja (lietas 55.-56.lapa)

Ar Protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai, 2013.gada 27.augustā, pierādīts, ka /pers. F/ atpazīst /pers. A/, kā personu, kas samaksāja /pers. E/ par saplēstajām mēbelēm. Pārējās, personas, kas uzrādītas atpazīšanai - neatpazīst. Atpazīst /pers. B/ kā personu, kas konfliktēja ar visiem (lietas 57.-64.lapa).

Tiesa atzīst, ka /pers. F/ liecības apstiprina notikuma faktiskos apstākļu. Lieciniece norāda, ka atpazina personu - pēc apģērba un ārējā izskata, kura kāvās ar /pers. D/. No liecinieces liecības un lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ - ir persona kas kāvās ar /pers. D/. /pers. F/ liecība apstiprina, ka viens no jauniešiem meta DVD atskaņotāju /pers. I/, kurš nokrita uz grīdas. Turklāt, protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, lieciniece atpazina /pers. A/, kā personu, kas samaksāja /pers. E/ par sabojātajām mantām. Tiesa uzskata, ka liecinieces /pers. F/ liecības, liecinieku /pers. D/, /pers. I/ un cietušās /pers. E/ liecības ir savstarpēji viena otru papildinošas un konsekventas, un tiesai nav pamata tās apšaubīt.

/pers. G/ liecības, kuras tiesas izmeklēšanā pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktam, apstiprina, ka 2013.gada 30.martā, ap pulksten 15.00 atradās pie paziņas /pers. E/ dzīvoklī. Tur vēl atradās /pers. D/, /pers. H/, /pers. L/ un /pers. F/. Visi lietoja alkoholu. Pats bija spēcīgā alkohola reibumā, līdz ar to precīzi notikumus neatceras. Ievērojis, ka istabā ienāk četri nepazīstami jaunieši, kuri sāka sist /pers. D/ ar rokām un kājām. Nesaprata, par ko /pers. D/ tiek sists. Vēlāk uzzināja, ka /pers. D/ jauniešus ir apsaukājis. /pers. I/ gribēja jauniešus nomierināt, bet viņi sāka sist arī /pers. I/. Istabā bija salauztas mēbeles un dzīvoklī bija juceklis, bija izmētātas dažādas mantas, jo kautiņa laikā tika mētātas dažādas mantas. Pats kautiņā nav iesaistījies. No ienākušajiem vīriešiem kāvās tikai divi. Vīrieši aizgāja kad /pers. E/ izsauca policiju (lietas 65., 66.lapa).

No Protokola par personas uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, 2014.gada 19.martā, izriet, ka liecinieks /pers. G/ neatpazīst personas kas uzrādītas atpazīšanai fotogrāfijās (lietas 67.-74.lapa).

Ar **/pers. H/** liecībām tiesas sēdē pierādīts, ka 2013.gada 30.martā lietojuši alkoholu pie /pers. E/ dzīvoklī. Dzīvoklī atradās arī /pers. D/, /pers. I/, /pers. F/, /pers. G/. Dzirdēja, kā uz balkona esošais /pers. D/ kādam kaut ko saka. Tieši ko teica, /pers. D/, nav sadzirdējis. Iespējams, bijusi vārdu pārmaiņa. Tad kāds klauvēja pie durvīm. Atceras, ka durvis atvēra /pers. D/ un koridorā sakās kautiņš. Tad iestājās miera brīdis. Bet jaunieši prom negāja. Gājis prom un atkal sācies kautiņš. Kāvušies divi no nepazīstamajiem vīriešiem. /pers. E/ teikusi, lai vīrieši atstāj dzīvokli, bet viņi negāja prom. Pirmais kautiņš bija koridorā, tad istabā.

Tiesa uzskata, ka /pers. G/ un /pers. H/ liecības pilnībā apstiprina apsūdzībā norādītos apstākļus, to, ka nepazīstamie jaunieši ieradās /pers. E/ dzīvoklī. /pers. G/ un /pers. H/ apstiprina, ka kautiņā ar /pers. I/ un /pers. D/ piedalījās divi no nepazīstamajiem vīriešiem. Minēto liecinieku liecības ir savstarpēji saistītas gan ar cietušās izklāstīto, gan – liecinieku /pers. D/, /pers. I/ un /pers. F/ liecībām. Liecinieka /pers. G/ liecības apstiprina faktu, ka dzīvoklī, kautiņa laikā tika bojātas mēbeles un valdīja juceklis.

/pers. V/ liecības, kas tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktam, pierāda, ka 2013.gada 30.martā pildījis dienesta pienākumus kā policijas darbinieks kopā ar /pers. Z/ un /pers. S/. Ap pulksten 15.00 no Tukuma iecirkņa dežūrdaļas saņēma izsaukumu uz /adrese A/, Tukumā, sakarā ar tur notiekošo konfliktu. Tika saņemta informācija, ka dzīvoklī, iespējams, kāda persona ir sadurta. Ierodoties minētajā adresē, netālu no mājas, pie garāžu kooperatīva „Pionieris" pamanījis četrus vīriešus. Divi no viņiem bija asiņainām sejām un rokām. Viens no šiem diviem vīriešiem aizmuka. Pārējie trīs tika aizturēti. Aizturētie vīrieši paskaidroja, ka kāds no mājas balkona viņus apsaukāja, tādēļ izcēlās konflikts. Dodoties uz dzīvokli Nr.14, konstatējis, ka dzīvoklī esošajam vīrietim ir asiņaina roka, otram-iespējams lauzta roka. Sazinājies ar policijas dežurantu, lai uz dzīvokli izsauc ātro palīdzību. Dzīvoklī atradās divas sievietes un vīrietis, kuri paskaidroja, ka nezināmi vīrieši iegājuši dzīvoklī, alkohola reibumā sākuši kautiņu. Viens no vīriešiem paņēma stikla pudeli, saplēsa to un centās iedurt vienam vīrietim vēderā, bet tas, atvairot uzbrukumu, pielicis roku priekšā vēderam un to savainojis. Gan aizturētie vīrieši, gan personas kas atradās dzīvoklī bija alkohola reibumā (lietas 76.-77.lapa).

/pers. V/, 2013.gada 30.marta, ziņojums apstiprina liecībās norādītos apstākļus par konfliktu /adrese/ (lietas 9.-10.lapa).

Tiesa atzīst, ka liecinieka /pers. V/ liecības apstiprina faktu par kautiņu /pers. E/ dzīvoklī, kuru izraisījuši nezināmi vīrieši, kas bijuši alkohola reibumā.

Liecinieks **/pers. B/** tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. A/ ir draugi. 2013.gada martā, kopā ar /pers. C/, /pers. A/ un /pers. K/ atradās Tukumā, pie veikala „Mego". Dzirdēja, ka kāds kliedz no balkona, sāka lamāties rupjiem vārdiem. Atsaukušies. Domājuši, ka sauc augšā uz dzīvokli skaidroties. Visi bija lietojuši alkoholu un gāja uz dzīvokli parunāt, jo tika apsaukāti. Pieklauvējuši pie durvīm. Durvis atvēra, vīrietis, kurš bija agresīvi noskaņots, blakus bija arī meitene. Žargonā prasījis, kas par lietu. Dzīvoklī esošās personas bija piedzērušās. Vīrietis, kas atvēra durvis, bija agresīvs, pateica kaut ko, uzreiz iesita /pers. A/. Koridorā sākās kautiņš. Gribējuši kautiņu izšķirt. Visspēcīgākais puisis metās virsū/pers.K/. Uzkrita uz galda, saplīsa trauki. Pēc laika kautiņš beidzās. Kāds teica, lai ejot prom. Uzskata, ka policiju izsauca kaimiņi. Stresā paķēris kaut kādu nūju un bļāvis, lai beidz kauties. Dzīvoklī nelietoja alkoholu. Pēc kautiņa bija asinis, jo kāds bija sagriezies, krītot uz traukiem. Kritienu neredzēja un miesas bojājumus nevienam arī nav redzējis. Kautiņš notika pie galda. Dzīvoklī bijuši četratā – /pers.C/, /pers.K/,/pers.A/. Kautiņa laikā tika bojāts galds un trauki. Mājās pagalmā piebrauca policijas ekipāža un viņus aizveda uz iecirkni. Sākumā par /pers. K/ neko nav teicis, jo zinājis, ka viņam ir problēmas ar likumu. Gribējuši tikai parunāt, jo pirmie nav sākuši konfliktu.

Ar liecinieka **/pers. C/** liecībām, kuras tiesas izmeklēšanā pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktam, pierādīts, ka 2013.gada 30.martā ap pulksten 14.00 līdz 15.00 kopā ar /pers. B/, /pers. A/ un /pers. K/ atradies pie veikala „Mego" Tukumā. Izdzirdēja, ka kāds vīrietis no/iela/nama piektā stāva, dzīvokļa balkona uzkliedz "Pederasti". /pers.K/ teica, ka jāiet un jānoskaidro kādēļ viņš apsaukājas. Visi četri bija lietojuši alkoholu, visi arī gājuši pie vīrieša. /pers. K/ piezvanīja pie durvīm. Durvis atvēra tas pats vīrietis, kas apsaukājās. Vīrietis kaut ko pateica /pers.K/. /pers.K/ uzbruka vīrietim. Abi nokrita uz grīdas koridorā. Tad pie viņiem piegāja /pers. A/ un /pers. B/, kuri rāva vīrieti nost no /pers. K/ vai /pers. K/ no vīrieša./pers.A/arī iesaistījās kautiņā, sitot vīrietim. Kur sita /pers. A/ pateikt nevar, jo tajā brīdī atradās kāpņu telpā. Visi nomierinājās,

iegāja dzīvokļa istabā. /pers.A/ bija pārsista lūpa, /pers. K/ un vīrietim, ar kuru viņš kāvās, redzamu miesas bojājumu nebija. Tad atkal sākās kautiņš starp /pers.K/ un vīrieti kas atvēra durvis. /pers. A/ mēģināja viņus izšķirt. Tad kautiņā iesaistījās kāds cits vīrietis, kurš uzsāka kautiņu, ar /vārds/. Kautiņa laikā – /vārdi/ un divi vīrieši kaujoties krita uz dzīvoklī esošajām mēbelēm. Dzirdēja kā saplīst lustra, mēbeles, stikli. Istabā atradās arī /pers. B/, kurš mēģināja kautiņu izšķirt. Tad izgāja kāpņu telpa un neredzēja kas notika tālāk, bet dzīvoklī kautiņš vēl turpinājās. Pēc neilga laika no dzīvokļa iznāca /pers. K/, /pers. A/ un /pers. B/. Neredzēja, ka viņiem būtu asiņainas rokas vai nodarīti kādi miesas bojājumi. Vienīgi /pers. A/ bija pārsista lūpa. Četratā izgājuši no dzīvojamās mājas un gāja uz garāžu kooperatīvu „/Nosaukums/". Piebrauca policijas ekipāža. /pers. K/ aizbēga. Pārējie tika aizturēti. Domā, ka dzīvoklī esošās personas arī bijušas alkohola reibumā. Nevar pateikt kādi miesas bojājumi tika nodarīti dzīvoklī esošām personām. Dzīvoklī valdīja haoss, nevarēja saprast kurš kuram sita. Pats nevienam nav sitis. /pers. K/ pirmais iesita nepazīstamajam vīrietim pa krūtīm un tad sākās kautiņš. Kad kautiņš notika koridorā, sieviete teica, lai ejot prom (lietas 88.,89.lapa).

Personas Nr.2 liecības, kas tiesas izmeklēšanā pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktam, pierāda, ka 2013.gada 30.martā, ap pulksten 15.00 kopā ar /pers. C/, /pers. B/ un /pers. A/ atradās Tukumā pie veikala „Mego", kas atrodas uz Kurzemes un Spartaka ielas krustojuma. Izdzirdēja, ka kāds vīrietis no Spartaka ielas nama uzkliedz: „Ej, Jūs krievi pederasti! Nākat augšā parunāsim." Redzēja, ka uz balkona atrodas vīrietis bez krekla. Visi četri bijuši alkohola reibumā. Nolēmuši iet pie vīrieša aprunāties. Sapratis, ka vīrietis aicina kauties. Uzkāpuši 5.stāvā, piezvanīja pie durvīm. Durvis atvēra blonda sieviete, aiz kuras, atradās vīrietis kas apsaukājās. Prasīja vīrietim, kāpēc apsaukājās, vīrietis pastūma sievieti un ar dūri iesita pa žokli. Tad iesitis vīrietim pa seju ar dūri. Pēc sitiena nokritušas brilles, bez kurām slikti redz. Tad saķērušies un koridorā nokrituši uz grīdas. Situši viens otram pa dažādām ķermeņa daļām. Dzīvoklī ienāca /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/, kuri centās kautiņu izšķirt. Vai viņi sita vīrieti, nav redzējis. Vienu brīdi pašķīrušies, tad atkal saķērušies un turpināja viens otru sist ar dūrēm, grūstīt. Kautiņa laikā iegājuši dzīvokļa istabā, krituši uz mēbelēm, lūza mēbeles, krita trauki, plīsa stikli. Dzīvoklī atradās 4-5 vīrieši. Tad viņam sācis sist kāds cits vīrietis. Pie šī vīrieša piegāja brālis - /pers. A/ un sācis ar viņu kauties, krist uz grīdas. Kad cīnījies ar vīrieti, vīrietis sāka žņaugt aiz kakla, sitis pa vīrieša roku, trāpīja uz stikliem, kur iespējams bija saplēstas pudeles, tā vīrietis varēja sagriezt roku. Nezina vai kāds sita /pers. A/. No dzīvoklī esošajiem vīriešiem kāvās divi. Kautiņš norima, devušies visi prom. Domā, ka dzīvoklī esošie vīrieši arī bija alkohola reibumā. Gāja uz bērnu laukumiņu, blakus garāžu kooperatīvam „/Nosaukums/", kur atbrauca policijas ekipāža. Aizbēga no policijas darbiniekiem. Nav redzējis, kādi miesas bojājumi tika nodarīti dzīvoklī esošajām personām. Domā, ka pašam, pēc kautiņa bija smadzeņu satricinājums un sāpēja mugura. Savu vainu atzīst daļēji, jo uzskata, ka dzīvoklī esošais vīrietis pats izprovocēja uz kautiņu. 2013.gada aprīlī samaksāja cietušajai /pers. E/ 170,74 *euro(120,00 Ls)*. Neatzīst, ka kādam būtu mēģinājis durt ar glāzi. Visi kāvušies. Pirmais iesita vīrietis, kurš attaisīja durvis. Puisis, ar kuru kāvies, pats sagriezis roku ar pudeli, kura bija saplīsusi uz grīdas (lietas 93.-94., 96., 129.-130.lapa).

2014.gada 5.jūnija eksperta atzinums Nr.91 apstiprina, ka /pers. K/ redzami miesas bojājumi nav konstatēti (lietas 102.lapa).

2014.gada 5.jūnija eksperta atzinums Nr.90 apstiprina, ka /pers. A/ konstatēti šādi miesas bojājumi: krūšu kurvja sasitums ar virspusējiem ādas nobrāzumiem uz tā mugurējās virsmas. Sakarā ar to, ka cietušais griezies pie ārsta 01.04.2013., bet trauma uzrādīta 30.03.2014 un medicīnas dokumentos nav precīza miesas bojājumu apraksta, konkrēti pateikt miesas bojājumu rašanās laiku nevar, bet iespējams, ka tie radušies 30.03.2013. cietu – trulu priekšmetu, ne mazāk kā divu (2) traumatisku iedarbību rezultātā. Nodarītie miesas bojājumi ir maznozīmīgi (lietas 114.lapa)

Vērtējot liecinieka /pers. B/, /pers. C/ un Personas Nr.2 liecībās izklāstīto, tiesa secina, ka kopumā liecinieku liecības apstiprina notikuma faktiskos apstākļus, proti, ka viņi ieradušies dzīvoklī, kur sācies kautiņš ar divām personām un dzīvoklī tika bojātas mēbeles un trauki.

Tiesa uzskata, ka nav apstiprinājies /pers. B/, /pers. C/ un Personas Nr.2 liecībās izklāstītais, attiecībā par to, ka /pers. D/ pats aicinājis apsūdzēto un viņa draugus uz dzīvokli skaidrot attiecības. No liecinieka /pers. C/ liecībām izriet, ka /pers. K/ bijis tas, kas aicināja viņus doties uz dzīvokli skaidrot attiecības.

Liecinieka /pers. C/ liecības apstiprināja to, ka dzīvoklī plīsa trauki, tika saplēsta lustra, mēbeles, stikli. /pers. C/ liecības attiecībā par dzīvoklī esošo mantu bojāšanu, pilnībā atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un liecinieka /pers. I/, /pers. D/, /pers. G/ un cietušās liecībām.

Novērtējot liecinieka /pers. B/, /pers. C/ un Personas Nr.2 liecību ticamību, tiesa ņem vērā apstākli, ka minētajām personām ir draudzīgas attiecības, tās ir ieinteresētas neliecināt par sliktu apsūdzētajam, Personas Nr.2 ir apsūdzētā brālis. Turklāt liecības, attiecībā par to, kurš uzsāka kautiņu dzīvoklī un par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. I/ ir pretrunā ar pārējiem pierādījumiem un liecinieku /pers. I/ un /pers. D/ liecībām.

Cietušās /pers. E/ un liecinieka - /pers. I/ un /pers. D/ liecības pierāda, ka viņi vairākkārt teikuši, lai svešie jaunieši atstāj dzīvokli, uz ko jaunieši nav reaģējuši. Minēto apstiprina arī /pers. H/ liecība. Liecinieks liecināja, ka /pers. E/ ir teikusi, lai jaunieši iet prom no dzīvokļa. /pers. G/ un /pers. F/ liecināja, ka /pers. I/ gribējis jauniešus nomierināt, bet viņi sākuši sit arī /pers. I/.

Novērtējot pretrunas liecinieku liecībās attiecībā, par kautiņa uzsākšanu dzīvoklī, tiesa atzīst, ka apstāklim, kurš pirmais uzsāka kautiņu nav būtiskas nozīmes noziedzīgā nodarījuma sastāva konstatēšanai un noziedzīgā nodarījumā kvalificēšanā.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. A/, liecinieki – /pers. B/, Persona Nr.2, /pers. C/, kā arī liecinieki - /pers. D/, /pers. I/, /pers. H/ un /pers. G/ bija alkohola reibumā, kas var ietekmēt notikuma apstākļu precīzu atspoguļošanu.

Tiesa uzskata, ka liecinieka /pers. D/ darbības, apsaucot apsūdzēto un viņa draugus, no dzīvokļa balkona, neradīja likumīgu pamatu apsūdzētajam, izmantojot maznozīmīgu iemeslu, /pers. D/ darbības uztvert kā personisku attiecību kārtošanas iemeslu. Tiesa ņem vērā, ka liecinieks /pers. D/ vērsa rupjus izteicienus pret /pers. A/, Personu Nr.2, /pers. C/ un /pers. B/, bet tas neattaisno /pers. A/ rīcību un viņa huligāniskās darbības. Tiesa nepiekrīt /pers. A/ teiktajam, ka /pers. D/ ir vainojams konflikta uzsākšanā. Tiesa /pers. A/ teikto vērtē kā aizstāvības pozīciju un izvairīšanos atbildības.

Atbilstoši Krimināllikuma 1.pantam pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā ir paredzēta kriminālatbildība par huligānismu, ja to izdarījusi personu grupa un tas saistīts ar mantas bojāšanu vai iznīcināšanu, un sabiedriskā miera traucēšanu.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka sabiedriskā kārtība un sabiedriskais miers, kas ir viens no sabiedriskās kārtības pamatelementiem, ir huligānisma galvenais tiešais objekts, kuru apdraudot, var tikt nodarīts kaitējums personas veselībai, fizisku un juridisku personu īpašuma interesēm, kas būs šā noziedzīgā nodarījuma papildu tiešais objekts (*skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zinātniskais redaktors prof. U.Kratsiņš.Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009., 536.lpp*).

Atbilstoši judikatūrā izteiktajām atziņām, Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir konstatējams visos gadījumos, kad persona atzīstama par vainīgu huligānisma pamatsastāva izdarīšanā, pie tam, izdarot huligānismu, citai personai tiek nodarīti jebkādi tiesu medicīnas eksperta konstatēti miesas bojājumi (*skat. LR AT Senāta 2013.gada 29.maija lēmumu SKK – 253/2013*).

Tiesa secina, ka veids, kā apsūdzētais /pers. A/ mēģināja risināt konfliktu nav pieņemams un nav atbilstošs sabiedrībā vispārpieņemtajām uzvedības normām. Šādas - apsūdzētā agresīvās darbības ir vērtējamas, kā rupja sabiedriskā miera traucēšana, tīša, aizskaroša vēršanās pret cietiem sabiedrības locekļiem, paužot cinisku sabiedrisko interešu nonievāšanu, nostādot tām pretī savas personiskās intereses.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ ierodoties cietušās /pers. E/ dzīvoklī bez likumīga pamata, uzsākot kautiņu un bojājot cietušās mantu, ignorēja citu cilvēku intereses un pārkāpa mājokļa neaizskaramību. Līdz ar to cietusī un dzīvoklī esošās personās jutās apdraudētas un viņām tika liegta

iespēja justies droši.

Izvērtējot /pers. A/ darbības, tiesa secina, ka tās ievērojamā mērā pārkāpa sabiedrisko mieru.

Nodarījums notika cietušās /pers. E/ dzīvoklī, kur /pers. A/ darbības novēroja arī citi cilvēki, reaģēja uz viņa darbībām, cietusī un dzīvoklī esošās personas bija spiestas pārtraukt atpūtu.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās un liecinieku sniegtās liecības par to, ka apsūdzētā rīcība bija neadekvāta. Apsūdzētā darbību rezultātā dzīvoklī tika bojātas un iznīcinātas dažādas mantas, cietusī un liecinieki /pers. I/ un /pers. D/ vairākkārt aizrādīja un lūdza jauniešus, tai skaitā /pers. A/, atstāt viņas dzīvokli. Jaunieši dzīvokli atstāja tikai pēc tam, kad tika izsaukti policijas darbinieki. /pers. A/ un Personas Nr.2 darbības tika vērstas pret /pers. I/ un /pers. D/, kuri nav vēlējušies iegūt cietušā statusu kriminālprocesā, /pers. I/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi, ko apstiprina Eksperta Nr. 22.atzinums.

Judikatūrā tiek pausta atziņa, ka kvalificējot personas darbības kā huligānismu, noteicošais nav tas kāpēc persona atradās notikuma vietā un kāds bija konflikta iemesls, bet gan veids, kādā šīs attiecības tiek skaidrotas, un vai ar to tiek aizskartas arī citu personu intereses, traucēts šo personu miers (*skat. LR AT Senāta 2013.gada 29.maija lēmums SKK- 253/2013*).

Huligānisms kvalificējams kā izdarīts personu grupā gadījumos, kad divas vai vairākas personas bez ieganstа, vai izmantojot maznozīmīgu ieganstu, vēršas pret citu personu, rupji traucējot sabiedrisko mieru[..] vai paveic kādas citas darbības, kuras vērtējamas kā kriminālsodāms huligānisms. Iepriekšēja vienošanās par huligānisko darbību izdarīšanu nav obligāta, taču personu rīcībai jābūt saskaņotai un vērstai uz kopīga konkrēta mērķa sasniegšanu (*skat. V.Liholaja. Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums. Teorija. Prakse. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007, 486.-489.lapa).*

Tiesa konstatē visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētās noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes apsūdzētā /pers. A/ darbībās, proti, rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudusies acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, kas saistīts mantas iznīcināšanu. Darbības izdarītas grupā.

Tiesa secina, ka bez objekta un objektīvās puses ir pierādīta /pers. A/ darbību subjektīvā puse. Apsūdzētā darbības –ierašanās cietušās dzīvoklī, pēkšņa agresīva uzvedība, izdarot /pers. D/ sitienus, pierāda nodarījuma subjektīvo pusi –tiešu nodomu. Atbilstoši izteiktajam secinājumam, tiešs nodoms konstatējams arī tajos gadījumos, kad apzināti traucējot sabiedrisko mieru, personas psihiskā attieksme pret evantuālajām sekām un sabiedriskā miera traucēšanu ir vienaldzīga (piem., publiskā vietā pielietojot fizisku spēku pret citiem cilvēkiem) (*skat*. 2006.gada Augstākās tiesas "Tiesu prakse huligānisma lietās",15.lapa).Turklāt, arī darbības, kas izdarītas personisko attiecību dēļ (aiz naida, greizsirdības, savstarpējas nepatikas u.tml.), var būt atzītas par huligāniskām un kvalificētas pēc Krimināllikuma 231.panta, ja ar tām rupji traucēts sabiedriskais miers.

Celtās apsūdzības kvalifikāciju par huligānisma izdarīšanu grupā, ja tas saistīts ar mantas iznīcināšanu, apstiprina dzīvokļa Nr.14, /adrese/ apskates protokols ar fototabulu, protokoli par personas uzrādīšanu atpazīšanai, cietušās /pers. E/ un pārējo liecinieku liecības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmo daļu, pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu, pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīto pierādījumu kopums nerada šaubas par apsūdzētā vainīgumu huligānismā, kas izdarītas personu grupā un saistītas ar cietušās mantas iznīcināšanu un sabiedriskā miera traucēšanu.

Tiesa/pers. A/ darbības, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kvalificē pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, jo huligāniskās darbības izdarītas, personu grupā, saistītas ar sabiedriskā miera traucēšanu un cietušās mantas bojāšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. savukārt, atbilstoši minētās normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar IeM informācijas centra izdruku no Sodu reģistra pierādīts, ka /pers. A/ iepriekš sodīts, sodāmības dzēstas. Ir sodīts par administratīvajiem pārkāpumiem (lietas 120.-123.lapa).

SIA „EKA-IR" raksturojumā norādīts, ka /pers. A/ strādā SIA „EKA-IR" par zāģēšanas operatoru no 2011.gada 21.novembra. Attieksme pret darbu ļoti laba, izpalīdzīgs, apzinīgs, nav pieļāvis darba kavējumus, ievēro darba grafiku, izpilda darba pienākumus. Ir cilvēks, uz kuru var paļauties (lietas 171.lapa).

No Valsts probācijas dienesta Tukuma TSV izvērtēšanas ziņojuma izriet, ka /pers. A/ iepriekš ir izdarījis likumpārkāpumus, kas liecina par probācijas klienta nevēlēšanos mainīt savu uzvedību. Attieksmē pret veikto likumpārkāpumu /pers. A/ savu rīcību racionalizē. Minētais liecina, ka probācijas klients neizvērtē savas rīcības sekas. Attiecības ģimenē saprotošas un atbalstošas. Ģimene vērtējama kā pozitīvs resurss. /pers. A/ ir nodarbināts, spēj apgādāt savu ģimeni. Pastāv alkohola atkarības problēmas, pastāv iespēja, ka alkohola ietekmē var veikt likumpārkāpumus. Ir impulsīvs, nepiemīt kritiska domāšana. Ieteikums noteikt šādus nosacījumus: nelietot alkoholu, noteiktā laikā atrasties savā dzīvesvietā, no pulksten 23.00 līdz 6.00.Konsultēties pie ārsta narkologa, atkarības konstatēšanas gadījumā ievērot ārsta norādījumus (lietas 172.-176.lapa).

Personu datu pārlūka informācija liecina, ka /pers. A/ ir deklarētā dzīvesvieta Tukumā (lietas 117.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem, Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījumus klasificējams kā smags noziegums, par kuru Krimināllikuma 231.panta otrā daļa paredz piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz septiņiem gadiem un policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem (Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim.).

Atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā " Pārejas noteikumu 4.punktam, personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz likuma spēkā stāšanās dienai, t.i. 2013.gada 1.aprīlim, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda mērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Atbilstoši šai normai, ņemot vērā Krimināllikuma 231.panta otrās daļas sankciju, kurā noteikta brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem (Krimināllikuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa), /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz pieciem gadiem.

Tiesa uzskata, ka šāda soda noteikšana var sasniegt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Turklāt atbilstoši Pārejas noteikumu 4.punktam /pers. A/ nav nosakāms cits soda veids.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pnatā noteikto, tiesa nekonstatē /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu /pers. A/ atbildību pastiprinošs apstāklis, ka noziedzīgais nodarījumus izdarīts alkohola reibumā.

Tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir daļēji atlīdzinājis cietušajai /pers. E/ radīto kaitējumu un pilnā apjomā atzina cietušās pieteikto kaitējuma

kompensāciju ir atvainojies cietušajai.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa noteic, ja nosakot sodu – brīvības atņemšana –ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Apsūdzētais /pers. A/ strādā algotu darbu, apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, ir pastāvīga dzīvesvieta, līdz ar to tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētais, neizciešot sodu turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesas sēdē apsūdzētais norādīja, ka saprot izdarīto un radušās sekas, ir izdarījis secinājumus un apsolīja turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus. Krimināllikuma 55.panta sestā daļa paredz nosacīti notiesājot uzlikt pienākumus. Tiesas ieskatā, apsūdzētajam nosakāmi šādi pienākumi: piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem; no pulksten 23.00 līdz 6.00. atrasties savā dzīvesvietā. Tiesa uzskata, ka minētie pienākumi sekmēs soda mērķu sasniegšanu un apsūdzētā uzvedības kontroli.

Cietusī/pers. E/ iesniegusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu, par mantisko kaitējumu, 184,97 *euro* apmērā. Apsūdzētais atzina cietušās kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots un kompensācija piedzenama pieprasītajā apmērā.

Kriminālprocesa likuma 350.pants noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam, apsūdzētais ir persona, kurai var uzlikt kompensācijas maksāšanas pienākumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam tiesa, konkrētajā lietā, kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru [..].

Mantiskais zaudējumus, kas radies /pers. A/ darbību rezultātā ir pamatots un tiesai nav pamata to apšaubīt, to apstiprina lietā iesniegtie pierādījumi.

Pirmstiesas kriminālprocesā zvērināta advokāte Silvija Kokina, /pers. A/ sniedza valsts nodrošināto juridisko palīdzību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" zvērinātai advokātei S.Kokinai saskaņā ar lietā iesniegto paziņojumu no valsts līdzekļiem izmaksājamai 69,72 *euro* (40,00 Ls) par juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas kriminālprocesā – VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirknī - 31.03.2013. un Tukuma rajona prokuratūrā - 18.06.2014.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu šo izdevumu samaksa valsts labā uzliekama apsūdzētajam /pers. A/.

Lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantam izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Lietiskie pierādījumi: Nomazgājumi - iepakojumā Nr.1 ar drošības uzlīmi K12012576, Nr.2 ar drošības uzlīmi Nr.K12012377 un Nr.3 ar drošības uzlīmi K12012578 –iznīcināmi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530., 531. pantu, Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz deviņiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu.

Piemērot Krimināllikuma 55.panta sesto daļu un /pers. A/ noteikt šādus pienākumus:

-piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem;

-no pulksten 23.00 līdz 6.00. atrasties savā dzīvesvietā.

Piedzīt no /pers. A/ /pers. E/ labā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 184,97 *euro* (viens simts astoņdesmit četri *euro* 97 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus 69,72 *euro* (sešdesmit deviņi *euro* 72 centi) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Lietiskos pierādījumus: Nomazgājumus - iepakojumā Nr.1 ar drošības uzlīmi K12012576, Nr.2 ar drošības uzlīmi Nr.K12012377 un Nr.3 ar drošības uzlīmi K12012578 –iznīcināt.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, pieteikties soda izpildei - Valsts probācijas dienesta Tukuma teritoriālajā struktūrvienībā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2015.gada 18.februāra, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese L.Sprigule